

KONFERENCE O OSOBNOSTI VYSOKOŠKOLSKÉHO STUDENTA

Osobnost vysokoškolského studenta si zaslouží pozornost psychologů, pedagogů a všech vysokoškolských učitelů. K její problematice je možno přistupovat různě: z hlediska výuky jednotlivých odborných předmětů a celkové výchovy, z hlediska rozvoje intelektuálního a společenského i z hlediska příštího povolání. Tyto různé přístupy se ukázaly také na konferenci konané 14. a 15. května 1965 na Pedagogické fakultě UK v Trnavě.

Po zahájení konference děkanem PF v Trnavě přednesl obsáhlý úvodní referát prof. J. Čečetka z VÚP v Bratislavě, který na základě bohatých výzkumů pojednal o mezilidských vztazích u vysokoškoláků: o přátelství a jeho funkci v životě studentů, o rysech důležitých z hlediska spoluprožívání a kooperace, ale také o negativních rysech charakteru, jako je tendence zajistit si pozici, ambicióznost a podceňování druhých, které jsou studenty odsuzovány. Všiml si vztahu vysokoškoláků k učitelům a požadavků, kladených na jejich vlastnosti, dále skupinových vztahů, zvláště vůdcovství, jež se uznává jen pro určité situace či funkce, v nichž jedinec — jinak primus inter pares — ostatní předčí.

Proděkan PF UK doc. Brtka diskutoval k otázce mravního a kulturního profilu naší mládeže a poukázal na to, že pedagogické fakulty trpí zatím stále ještě nedostatečnou studijní motivací uchazečů, kteří většinou byli původně jinak orientováni než na učitelské povolání, což se negativně projevuje i v jejich práci, kulturním růstu a tvořivosti. K problematice vztahů mezi vysokoškolským učitelem a vysokoškolákem hovořil J. Vída z katedry pedagogiky UK (Trnava). K mladým učitelům mají studenti bližší vztah.

Postupně jak dochází k stabilizaci jejich osobnosti, klesá přání být veden (z 91 % v I. roč. na 34 % v III. roč.), ale studenti si přejí zkvalitnění ročníkových učitelů.

Zájmy vysokoškolských studentů byly předmětem referátu S. Hermochové (z katedry psychologie KU Praha) na základě výzkumu studentů pražské filosof. fakulty. Pro jejich klasifikaci bylo použito kritéria 1. demograficko-sociologického, 2. podle předběžného vzdělání a 3. podle oboru.

Obecně zaměřen byl referát L. Kolářkové (Brno): K problematice výzkumu vysokoškolského posluchače, který se týkal podmínek správného přístupu k výzkumu osobnosti studenta a některých metod, aby byla zachycena v hlavních rysech celková struktura, v jejímž celkovém obraze by vystoupil význam dílčích rysů.

L. Miček (katedra psych. FF Brno) pojednal o duševní hygieně vysokoškolského studenta. Probral neurotické symptomy u studentů zvláště I. ročníku a podal pokyny pro snadno dosažitelné způsoby posilování vlastního duševního zdraví.

E. Petreková (katedra psychol. v Trnavě) jednala podrobně o některých aspektech osobnosti vysokoškoláka na základě výzkumu. Všimla si vzorů, které si volí studenti humanitních a technických oborů, a pokusila se jejich volbu uvést ve vztah s činností posluchačů. J. Rostna (katedra psych. v Trnavě) pojednal o veřejně prospěšné práci vysokoškoláků a jejím vlivu na formování osobnosti. Doc. Schubert (z katedry pedagogiky v Trnavě) hovořil k specifickým podmínkám vývinu osobnosti studenta. Podobně doc. Gregorec přičinil několik poznámek k profilu vysokoškoláka a L. Čuzy (SVŠ Piešťany) o problémech výchovy na středních školách

vzhledem k přípravě na vysokou školu. Problémy adaptace na učitel-
ské povolání u posluchačů
pedagogických fakult se na pe-
dagog. fakultě v Nitře zabývali *J. Milan*
a *Gluth*, kteří zjistili (na základě dotazní-
ku), že jen u menšiny studentů (41 %) je
kladný vztah k učitelskému povolání a k
dětem a že u většiny negativně působí
nízké společenské hodnocení učitelů.

Zajímavé byly i příspěvky jiných odbor-
níků, opírající se o konkrétní materiál
týkající se vztahů studentů ke kultuře a
umění. *J. Sedlák* (kat. sloven. jazyka v Tr-
navě) v referátu: *Vysokoškolský*
student a krásná literatura
ukázal, jaké literatury dává studující mlá-
dež přednost, pozastavoval se nad »klima-
tem filosofického nepokoje« a prohlásil, že
pro mládež je příznačné skutečné hledání
hodnot. *M. Zavadská* (kat. hudeb. výchovy
Trnava) referovala o vztazích vy-
sokoškoláků k hudebnímu u-
mění. Poukázala na nápadný rozvoj hu-
dební tvořivosti v poslední době na Slo-
vensku a naproti tomu na pokles hudeb-
ního vzdělání a devalvací vkusu u mládeže,
i studující. O vztahu studentů k
výtvarné výchově a výtvarnému
umění hovořil člen katedry výt. výchovy
v Trnavě a dospěl k podobným závěrům:
k poklesu zájmu o výtvarné umění u stu-
dentů. Tématem referátu *J. Matúše* byly
některé otázky výchovné prá-
ce mezi posluchači PF, kde se
zabýval poměry v ČSM a příčinami obtížné
výchovné práce.

J. Ondrejka (kat. psych. v Trnavě) refe-
roval k otázce motivace volby
učitelského povolání na PdF a
o jejím vlivu na pracovní výsledky po ce-
lou dobu studia, jež demonstroval na pře-
hledných diagramech. *J. Hlavsa* (z PŮ
JAK Praha) se zabýval tématem: *Psy-
chologie učení a vysokoškols-
ké studium*. Pojednal hlavně o vnitř-
ních činitelích učení a jeho řízení vlast-
ními dosaženými výsledky, o bariérách,
jež třeba překonávat, a specifickém efektu

učení na intelektuální a volní rozvoj osob-
nosti vysokoškoláka.

Ve volné diskusi která se ke konci roz-
vinula, se poukazovalo na metodickou
stránku výzkumu a schematičnost požá-
davek práce se studenty, na jejich vztah
k práci a vliv osobního příkladu učitelů.

V závěru zhodnotil doc. *J. Kuric*, vedoucí
katedry psychologie v Trnavě, jenž konfe-
renci předsedal (a již se účastnilo na 60
delegátů z různých psychologických a pe-
dagogických pracovišť a vysokých škol),
průběh celkového jednání a poukázal na
potřebu zkoumání osobnosti studenta jako
celku. Prohlásil, že konference byla zahá-
jením dalších pracovních konferencí, jež
bude třeba problematice osobnosti studen-
ta věnovat, i podnětem k dalšímu hlubší-
mu výzkumu.

J. Kolářková

PROBLÉMY DIFERENCIACE A JEDNOT- NOSTI FRANCOUZSKÉ ŠKOLY*)

Současná doba, jejíž rytmus udává vý-
razným způsobem vědeckotechnická revo-
luce, vyvolává ve vyspělé průmyslové spo-
lečnosti obdobné problémy v oblasti vý-
chovy a vzdělávání mládeže i dospělých
nezávisle na tom, jaká je struktura této
společnosti. Avšak právě rozdílná spo-
lečenská struktura vytváří pro řešení těchto
obdobných problémů rozdílné podmínky.
Tak např. ve Francii, která nepochybně
představuje jednu z nejvyspělejších kapi-
talistických zemí Západu, vyvinuly pokro-
kové síly značné úsilí o to, aby se vytvo-
řila pro základní vzdělání mládeže v sou-
hlasu s potřebami širokých mas pracují-
cích jednotná škola. Avšak na rozdíl od
nás, kde se uchopil vlády pracující lid
v čele s dělnickou třídou, který vytvořil
příznivé podmínky pro vybudování povin-
né jednotné školy pro mládež od 6 do 15

*) Pražská pobočka Pedagogické společ-
nosti uspořádala v březnu t. r. seminář
k otázkám diferenciací vyučování na ško-
lách v některých kapitalistických státech.
Redakce bude postupně uveřejňovat jed-
notlivé příspěvky a v závěru zaujme k
nim stanovisko.